

29. dec. 1973

FAKTA

Dato:
29. dec. 1973

Sidetal:
Notes 73-74 bd 6 s. 59-66

Paris 24-12-73

Man ikke man m-
-bedst hver dag, stiller
spørgsmål: hvorfor?
Hvorfor lever man sin
livsværelse som man gør
hvorfor bliver man ved at
arbejde med kunst?
Så dan ne spørgsmål stiller
jo kun fordi man ikke
føler sig tilfreds.
Er det et vilde føle sig
tilfreds et ideel - udelukkende
-kan de? føle sig tilfreds
ikke at føle sig tilfreds
vil helt en helt sig at
der er behov man ikke
for tilfredsstillede.
Kan man, helt rationelt,
pege på disse utilfredsstil-
-tede punkter?
Det kan man måske godt,
jo man f. eks. pege på at
jo her et utilfredsstillet
sexuel behov, et succes be-
-hov, et behov for at trænge
holde op at ryge (og at par
andre smøking), behov for
besmægning & J.V., behov for
som høje ved med et an-
-det man næste, en interres-
-sant omgangs kreds, behov
for at finde ud af hvad sagt
jo helt vil tro - hvad sagt
en hel pose fuld af u-
-tilfredsstillede behov.
-tilfredsstillede behov f. eks. tilfreds
sexuel behovet f. eks. naturligt
jo midt ind er et naturligt
biologisk behov man ikke
uden skade kan undertrykke.

-ke - måske tager jeg fejl.
Jeg vil dog næsten tro at
hvis dette behov ikke an-
rører det erotiske, hvis
nærmere det er omfang, følelse
i seksuelt udtryk, så
ville de fleste af mine
andre behov blive sekun-
dære.
Måske overdriver jeg dette
behov betydning, måske
fanger jeg det som den årsag
af ydelse og der er skuffelse
i at min erotiske lyst
- det er måske selvsagt
dette behov i det erotiske
som bærer hele skulpturen.
Jeg har ikke haft noget
regulært seksuelt liv i over
to år, det minner mig -

hvorfor?
Er det alene biologisk op-
vækkelse, eller spiller også om-
dømt, måske ligeså voldsomme
faktorer ind?
Er der en manglende ak-
cept af mig som mere
- al forstår det som mere
min usikkerhed og under-
trykkelse af alle
andre områder, eller giver
jeg blot dette enkle område
skulpturen for min mindre-
værdfølelse?
Ved at kreds så kraftigt
omkring dette erotiske
- skillede seksual behov over-
dimensioneres det sandsyn-
- ligvis. Det er en klar
kendsgerning at jeg har et

Kraftigt og i det fædtskille
behov, men det kan man
når godt skal være, og det
skal det altså, leve med.
Det kan derfor ikke være
den eneste årsag til min
i det fædtskille.
Seksuallideten fungerer som
alt under i det fædtskille
bliver et, og en vildt, idet
-al. Seksualiteten i for-
dragene er alt i det
-hold til reaktionerne i de-
-ude, derfor vil den seks-
-ualitet man har min-
-lig hed for at udgøre i
i det fædtskille aldrig kunne
leve op til disse dragene.
Et sulten man næste er
i det fædtskille - det samme

mi gælder for den seksuelle
sult - det elskende mi
være at fi ~~sulten~~ skille.
Når er mine seksuelle min-
-ligheder, bortset fra onani-
-lighed, men med en ~~sult~~
lighed, men med en ~~sult~~
-sulten vilje og opfindsom-
-hed var ~~det~~ af min lighed-
on udvidelse af min lighed-
-ne vel kendt lig.
Man - ja er sulten og sam-
-tidig kendsen, ja vil ikke
-lode mig nøje med de
pevne i det man kan
have de digre i det fædtskille -
som ja i mine sult -
-hallucinationer har set
foran mig, ja anser mig
selv for at være si
værdifuld at ja i kraft kan

- af her vel lidt at vælge.
Den som vil vælge, den
som er kritisk vil aldrig
sætte noget en given mål
og der er det er en af
mine væsentligste konflikts-
punkter og på ustandse-
lig placere mig i en valg-
situation.
Det ligger jo i den mørke-
lige helt bizarre kerne-
gennem at en mindre-
værdig følelse altid følges
af en overværdig følelse - et
hejligt svar.
Man har mindre værd
forbi man føler sig mere-
værdig - og da virkelig ved

i skikkelse af en modman-
-nester ikke bebuger en som
nogle sørligt, og skæbne nogle
sørligt værdifuldt, kommer
mere værdifuldt til at
trivle på sig selv og bliver
til mindre værd.
Dette er den rene ego -
konflikt.
Forbi man føler sig ego
mere værdifuldt skiller man sig
i en valg situation, vil man
vælge det bedste, det som
svare til den værd man
anser sig ego for at have.
Denne valg situation bliver
mundguel og konfliktsitua-
tion simpel hen forbi
det er svært at vælge
forbi valget altid forbi
i relation til et ideal

der står udenfor i skilje-
den.
Valgsituationen er ugeløst
vanskelig fordi man ikke
alene vil vælge hvad man
sehr anser for det vordi-
fuldeste, men også hvad
om verden anser for at
være vordifødt.
At vi i sang med en u-
helbredt udseende kvinde
kan være fuldstændt selvsagt
tilfredsstillende, men det
bringer ikke en beundring
for om verden søger ikke
ans mand føle om denne
hvorimod - man bliver
ikke alene til grin, men
behandles som et udskudt
der må tage til følge
med hvad som helst.

Dette tilfælde, i hvert fald, viser
at man først og fremmest
forstår sine valg af konsek-
til om verden, men ønsker
beundring og ikke trost.
Således mener på det er
i alle forhold hvor noget
reger, men vælger ikke
for sin egen, men for
de andres skyld. Til grin,
at være foragtet, til grin,
at være mislykket, at
være INGENTING - at
NUL - er noget som gør
de allerfleste mennesker
redselsslagne, og for at
undgå dette kan man
drive dem til at gøre
alt - simpelt hen ALT.
og dermed forbindelse er der

noget jeg maa og ofte tænke
jag har en gang sagt til
mig selv, for mange er til-
-bage, at ~~det~~ den værste
skæbne som kunne over-
-gå mig var - at ende
som en kendt kunstner.
Det har altid været en
gode for mig hvordan
en kunstner kunne holde
ud at være i det alene
midst i midten, men det er
næppe uden for et meget
snævert kreds af mennesker (som
den danske provins).
Der dog i dag mig i det
vel, om end i det, i det
-rumme at tænke på en
sådan skæbne for det
til at gæbe i mig.

En af grundene til at jeg
siddet her i Paris er at
jag vil være verdens berømt.
Jeg vil ikke se i det
vil ikke indrømme at
jag er en ukendt kunst-
-ner og at jeg aldrig
bliver verdens berømt
at den skæbne som har
mig til at gæbe en min.
Det er vel fantastisk-
for som det som jeg leder
af dette berømmelses hem-
-pleks gør jeg i det værelse
-mer om en kunstner
vælt for kunstlivet i
stille - solskins fylde - kan
-kontemplation - hvor jeg alene
beskæftiger mig med kunst
for min egen skyld.

Det er nu ikke så for-
-fælsk eller paradoksalt
som det først kan se
se ud til - men, meget
logisk.
Indenfor inde er jo givet
ganske på det rene med
min skæbne og for ~~at~~
at til denne bedste mund-
-fulde til at glæde lette
med stor jo smilende på
den ved at fore sigle
mig selv at jo skæbne
gjør at have noget med
berømmelse at gøre, men
derfor med vil gøre alt
for at forbinde den.
Danne hamre mindefuld
har jo sat sig så godt at
jo kun med vanskelse kan

opdage bedrogene, navnlig
det hemmelige blik at
ne dog den berømmelse-
-værdig den vilde i sek-
-tion for kunstneren, den
-ne per kulde af skæbne
i sidste ende vil bringe
mig en solid berømmelse
- en salig for helgen
studs.
Fori jo - som de fleste
andre med ved det kan
på at omvæltede bekræft
mig som at mit et
mislykket gik, et fjeld,
- en kron plej i det.
Når man dør, som jo
skriver i begyndelsen, dog
spørger sig selv: hvorfor
bekræfter man sig med

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunst, kan man ikke
have ikke med det at
svare - at man ingen som
helst svar har på dette
spørgsmål - og at man
over hovedet ikke interesser
sig for at svare på det.
Sådan kan man (andere)
ikke svare fordi det ikke
ville være sandt - man
kan derimod svare at
man beskæftiger sig med
kunst for at ansætte
kan blive berømt, for
at få de kræfter at
dette er i sig selv til
alle andre er noget ganske
særligt.

74*